

Αέναη Κίνηση

Ουρανός και γη, πλώρη, πανιά, αλυσίδα, άγκυρα, ελευθερία και δέσμευση.

Τάση φυγής πέρα απ' το γνώριμο. Αναζήτηση.

Βαθιά επιθυμία εσωτερικής αλλαγής.

Αναζήτηση και αποφυγή μαζί.

Η ίδια αλυσίδα που σηκώνει την άγκυρα για νέες αναζητήσεις, καινούρια ταξίδια, η ίδια ρίχνει την άγκυρα βαθιά εκεί όπου "κρατά γερά τις γαληνές βαρκούλες και τα όνειρά μας".

Σύμβολο σταθερότητας, ησυχίας και πίστης, ανάμεσα στην αέναη κίνηση του νερού και των στοιχείων, στο ρεύμα των αισθήσεων και των συναισθημάτων.

Ελπίδα στις καταιγίδες της ζωής.

Πάλι ανάμεσα στο συμπαγές και στο υγρό στοιχείο, στη γη και το νερό, επιθυμίες και λογική.

Καρνάγιο.

Επιστροφή. Ανάγκη ησυχίας, ειρήνης, φροντίδας, υποστήριξης.

Άντληση δύναμης για ένα νέο ξεκίνημα, σαν ένας άλλος Δον Κιχώτης για καινούριες εμπειρίες καινούριους ορίζοντες, έρευνα - γνώση.

Κάποιο έργο από την συλλογή στο καρνάγιο της Σύρου, ήρθε σε απρόσμενο χρόνο να με ακινητοποιήσει, να με αγγίξει με τη δύναμη των γραμμών του, τη φωτεινότητα και διαφάνεια των χρωμάτων του και το μυστήριο που κρύβει μέσα σε μία αρμονική συνύπαρξη αντιθέσεων.

Στο χώρο όπου απομονώνεται και προσπερνά την καθημερινή πραγματικότητα, η Όλγα Αναστασιάδου ξεχνά τον χρόνο κι' ερμηνεύει με σεβασμό, την ομορφιά που ψάχνει και βρίσκει παντού με τα μάτια της καρδιάς.

Καθώς είχα την τύχη να την γνωρίσω σε κάποια στιγμή της δημιουργικής της πορείας, πήρα μία γεύση ανθρώπινης συμπεριφοράς που χαρακτηρίζει τη ζωγράφο, όπου κυριαρχούν η ευαισθησία, η απλότητα, η ειλικρίνεια και η ευθύτητα, η αγνότητα, η αλήθεια και η καλοσύνη.

Θεσσαλονίκη - Ιούλιος 2003

Κατερίνα Σοτρίδου